

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4585/2023
23.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 628/22 од 09.06.2022. године, у седници одржаној 23.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 628/22 од 09.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 628/22 од 09.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 152/17 од 30.11.2021. године, ставом првим изреке, одлучено је да делимично остаје на снази решење о извршењу Основног суда у Лозници Ив 121/16 од 12.02.2016. године за износ главног дуга од 333.242,00 динара са законском затезном каматом од 13.05.2016. године до исплате и 12.143,00 динара на име трошкова извршног поступка и приговор туженог у овом делу одбијен. Ставом другим изреке, делимично је усвојен приговор туженог и за део главног дуга, укинута решење о извршењу Основног суда у Лозници Ив 121/16 од 12.02.2016. године за износ од 98.230,00 динара са законском затезном каматом од 13.05.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је компензациони приговор истакнут од стране туженог којим је тражио да суд утврди да је потраживање туженог према тужиоцу по основу накнаде штете и неосновано наплаћених износа у предметима Основног суда у Лозници ближе наведених у овом ставу изреке, као и изведених радова у укупном износу од 253.536,74 динара, да се обавезе тужилац да туженом исплати 253.536,74 динара и да се обавезе тужени да тужиоцу исплати 230.070,00 динара, те да се компензују потраживања тужиоца и туженог за 230.070,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 197.964,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за трошкове поступка преко досуђеног а до траженог износа од 290.050,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог да му

тужилац плати трошкове парничног поступка од 279.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 628/2022 од 09.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложење побијаних одлука у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а наводи ревизије којима се оспорава одлука о основаности компензационог приговора указивањем на савесност тужиоца приликом заступања туженог у судским поступцима и тиме причињену штету туженом, усмерени су на оцену доказа и доказни поступак, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за извршење на основу веродостојне исправе 28.04.2016. године, а по приговору извршног дужника настављен као поводом приговора против платног налога, вредност предмета спора је 431.742,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела од 333.242,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога (тужбе), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**